

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 132

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 16 februarie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 457 din 25 octombrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene	2–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
62. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea cantităților de motorină aferente perioadei 1 octombrie 2022—31 decembrie 2022 determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare	11
412. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe trimestrul I din anul 2023 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 457

din 25 octombrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 11 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. 41 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, excepție ridicată de Ilarie Achim în Dosarul nr. 13.416/3/2017 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 321D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 349D/2019, nr. 421D/2019, nr. 687D/2019, nr. 688D/2019, nr. 978D/2019, nr. 1.266D/2019, nr. 1.916D/2019, nr. 2.179D/2019, nr. 2.230D/2019, nr. 2.328D/2019, nr. 2.930D/2019, nr. 47D/2020, nr. 138D/2020, nr. 467D/2020, nr. 679D/2020 și nr. 834D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, precum și ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Florentin Ștefan și de Ionel Leonard Gheorghe, Ion Florin Lungu și Dănuț Ștefan în dosarele nr. 36.426/3/2018 și nr. 18.431/3/2018* ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, cu referire la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Aurel Dragu în Dosarul nr. 33.996/3/2018 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă — Completul specializat în litigii de muncă și asigurări sociale, a dispozițiilor art. 1 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Ioan Dumitru în Dosarul nr. 675/39/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Ioan Hossu, Lucian Vasile Irimuș și Dorin Vanca, precum și de Nicolae Ionel Bălan, Ilie Chiorean, Dorel Ciuhat, Dorel Costraș, Liviu Cucui, Gheorghe Dolcoș, Daniel Duță, Iulian Galatan, Florin Gruța, Tiberiu Iozsa, Neculai Liuțe, Nicolae Lunca, Vasile Lupse, Vasile Mihalca, Ion Militaru, Vasile Petrule, Vasile Porumb, Ilie Rad, Dănuț Sorinel Șerban, Eugeniu Tancau, Gheorghe Tane, Nicolae Ioan Tănase, Gigi Tepus, Simion Tocanel, Iuliu Țolea, Mihai Vasile și Ioan Zaharia, în dosarele nr. 12.759/3/2018 și nr. 25.766/3/2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Maria Cecilia Rimili în Dosarul nr. 27/83/2019 al

Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, precum și ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017, excepție ridicată de Dumitru-Sorin Pantazi, precum și de Chiva Cănuș, Costică Cojoc și Maria Ionescu în dosarele nr. 6.742/118/2017 și nr. 12.746/3/2018 ale Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Emil-Doru Cirstoiu, Aurel Cotelea, Gheorghe Damian, Fănică Lepădatu, Măricel Moldovianu, Ionel-Mircea Mudura, Ilie Stan, Constantin Șchiopu, Adrian Teodorescu și Dragomir Tudor în Dosarul nr. 25.773/3/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Ștefan Birceanu, Nicușor Drăgoi, Gheorghe Jucătoru, Gheorghe Marin și Ioan Pătrașcu în Dosarul nr. 32.099/3/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Petre Roșu, Gheorghe Bărbulescu, Marian Zaharia, Daniel Viorel Bizechi și Radu Dumitru în Dosarul nr. 36.431/3/2018 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Laurențiu-Eduard Chirea, Eugenia Dospinescu și Niculaie Stroe, de Viorel Amza, Ioan Baligi, Liviu Fetcu, Marian Garaiacu, Vasile-Leonard Glod, Nicolae Horvath, Romeo Livadaru, Lucian Neacșu, Nuta Sindrilariu și Valer Tarta, precum și de Constantin Costel Cristea în dosarele nr. 12.748/3/2018, nr. 1.012/87/2018 și nr. 5.225/3/2018* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, excepție ridicată de Irina Maria Coliban în Dosarul nr. 2.307/62/2019 al Tribunalului Brașov — Secția I civilă — Completul specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale.

4. La apelul nominal se prezintă autorul excepției Aurel Dragu. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că în Dosarul nr. 349D/2019 autorul excepției prezent a depus note scrise în susținerea criticilor de neconstituționalitate formulate, iar în Dosarul nr. 1.266D/2019 autorul excepției a solicitat judecarea cauzei în lipsă.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorul excepției de neconstituționalitate prezent se opune conexării dosarelor, motivat de faptul că dorește o analiză individuală a cauzei sale. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect al cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 349D/2019, nr. 421D/2019, nr. 687D/2019, nr. 688D/2019, nr. 978D/2019, nr. 1.266D/2019, nr. 1.916D/2019, nr. 2.179D/2019, nr. 2.230D/2019,

nr. 2.328D/2019, nr. 2.930D/2019, nr. 47D/2020, nr. 138D/2020, nr. 467D/2020, nr. 679D/2020 și nr. 834D/2020 la Dosarul nr. 321D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției prezent, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate formulate, reiterând argumentele prezentate în actul de sesizare a Curții Constituționale. În esență, susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât repun în fondul activ al legislației norme abrogate. Depune concluzii scrise în acest sens.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât, pe de o parte, există o bogată jurisprudență în materia analizată, spre exemplu, deciziile nr. 403 din 6 iunie 2019 și nr. 715 din 6 octombrie 2020, și, pe de altă parte, statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi, putând dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin măsuri legislative corespunzătoare, iar dispozițiile legale criticate nu aduc atingere normelor constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2019, Sentința civilă nr. 858 din 12 februarie 2019 și Încheierea din 11 noiembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 13.416/3/2017, nr. 36.426/3/2018 și nr. 18.431/3/2018*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) și, respectiv, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene și ale art. 41 alin. (1) și, respectiv, ale art. 41 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene.** Excepția a fost ridicată de Ilarie Achim, de Florentin Ștefan și de Ionel Leonard Gheorghe, Ion Florin Lungu și Dănuț Ștefan în cauze având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

9. Prin Încheierea din 4 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 33.996/3/2018, **Tribunalul Buzău — Secția I civilă — Completul specializat în litigiile de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, cu referire la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Aurel Dragu într-o cauză având ca obiect pretenții bănești.

10. Prin Încheierea din 18 februarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 675/39/2018, **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018. Excepția a fost ridicată de Ioan Dumitru, în calea de atac a recursului, într-o cauză în care s-a solicitat plata ajutorului prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII, secțiunea 3, la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

11. Prin Decizia civilă nr. 297 din 4 martie 2019 și Încheierea civilă din 20 noiembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 12.759/3/2018 și nr. 25.766/3/2018, **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) și ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Ioan Hossu, Lucian Vasile Irimuș și Dorin Vanca într-o cauză având ca obiect litigiu privind funcționarii publici, precum și de Nicolae Ionel Bălan, Ilie Chiorean, Dorel Ciuhat, Dorel Costrăș, Liviu Cucui, Gheorghe Dolcoș, Daniel Duță, Iulian Galatan, Florin Gruita, Tiberiu Iozsa, Neculai Liuțe, Nicolae Lunca, Vasile Lupse, Vasile Mihalca, Ion Militaru, Vasile Petrule, Vasile Porumb, Ilie Rad, Dănuț Sorinel Șerban, Eugeniu Tancau, Gheorghe Tane, Nicolae Ioan Tănase, Gigi Tepus, Simion Tocanel, Iuliu Țolea, Mihai Vasile și Ioan Zaharia, în calea de atac a apelului, într-o cauză având ca obiect pretenții bănești.

12. Prin Încheierea din 28 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 27/83/2019, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Maria Cecilia Rimili într-o cauză având ca obiect obligația de a face.

13. Prin deciziile civile nr. 429/CA din 25 martie 2019 și nr. 1.058 din 7 octombrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 6.742/118/2017 și nr. 12.746/3/2018, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017.** Excepția a fost ridicată de Dumitru-Sorin Pantazi în calea de atac a recursului, într-o cauză având ca obiect litigiu privind funcționarii publici, precum și de Chiva Cântău, Costică Cojoc și Maria Ionescu în calea de atac a recursului, într-o cauză având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

14. Prin Încheierea din 11 iunie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 25.773/3/2018, **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Emil-Doru Cirstoiu, Aurel Cotelea, Gheorghe Damian, Fănică Lepădatu, Măricel Moldovianu, Ionel-Mircea Mudura, Ilie Stan, Constantin Șchiopu, Adrian Teodorescu și Dragomir Tudor în calea de atac a recursului, într-o cauză având ca obiect acordarea ajutoarelor prevăzute de

art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII, secțiunea 3, la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

15. Prin Încheierea din 7 martie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 32.099/3/2018, **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Ștefan Birceanu, Nicușor Drăgoi, Gheorghe Jucătoru, Gheorghe Marin și Ioan Pătrașcu într-o cauză având ca obiect pretenții bănești.

16. Prin Încheierea din 16 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 36.431/3/2018, **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Petre Roșu, Gheorghe Bărbulescu, Marian Zaharia, Daniel Viorel Bizechi și Radu Dumitru într-o cauză având ca obiect plata ajutorului prevăzut de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII, secțiunea 3, la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

17. Prin Decizia nr. 2.215 din 30 mai 2019 și Decizia nr. 11 din 16 ianuarie 2020 și Încheierea din 1 noiembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 12.748/3/2018, nr. 1.012/87/2018 și nr. 5.225/3/2018*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Laurențiu-Eduard Chirea, Eugenia Dospinescu și Niculaie Stroe, de Constantin Costel Cristea, precum și de Viorel Amza, Ioan Baligi, Liviu Fetcu, Marian Garaiacu, Vasile-Leonard Glod, Nicolae Horvath, Romeo Livadaru, Lucian Neacșu, Nuta Sindrilaru și Valer Tarta în cauze având ca obiect litigiu privind funcționarii publici.

18. Prin Încheierea din 24 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.307/62/2019, **Tribunalul Brașov — Secția I civilă — Completul specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018.** Excepția a fost ridicată de Irina Maria Coliban într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de acordare a indemnizației de ieșire la pensie.

19. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că Legea-cadru nr. 284/2010 a constituit legea-cadru de salarizare a personalului bugetar, art. 7 prevăzând aplicarea ei etapizată, prin legi anuale de salarizare, fiind adoptate din 2010 și până în 2017 ordonanțe de urgență anuale, prin care s-a dispus pentru o perioadă limitată, pe durata unui an calendaristic, neacordarea ajutoarelor prevăzute de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

20. Se menționează că, prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă a recunoscut existența dreptului la indemnizația de pensionare și a stabilit că actele normative anuale doar au suspendat exercițiul dreptului la acordarea ajutoarelor, neavând semnificația desființării acestora.

21. La data de 1 iulie 2017 a intrat în vigoare Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri

publice, iar, potrivit art. 44 din acest act normativ, atât Legea-cadru nr. 284/2010, cât și actele normative anuale de suspendare au fost abrogate. Totodată, noua lege-cadru a salarizării nu mai prevede vreun drept de natura celor reglementate de art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010.

22. Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă standardele constituționale de calitate a legii prevăzute în art. 1 alin. (5), respectiv claritatea și previzibilitatea, precum și normele de tehnică legislativă. Astfel, se consideră că, întrucât dispozițiile legale criticate suspendă acte normative abrogate, se încalcă art. 58 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care permite doar suspendarea unor acte normative aflate în vigoare. De asemenea, este încălcat și art. 66 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, întrucât este un nonsens ca actul de suspendare să producă efecte și după abrogarea unui act normativ. Se precizează că inclusiv Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că o normă abrogată nu poate fi repusă în vigoare. În plus, se încalcă și art. 66 alin. (3) teza întâi din Legea nr. 24/2000, întrucât acesta interzice ca, ulterior abrogării, ce are caracter definitiv, fiind ultimul eveniment legislativ din existența unui act normativ, să survină alt eveniment legislativ. Sunt evocate, în susținere, deciziile Curții Constituționale nr. 1.595 din 14 decembrie 2011 și nr. 654 din 17 octombrie 2017.

23. Se apreciază că, dacă art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 ar produce efecte și după 1 iulie 2017, s-ar încălca și principiul neretroactivității legii, deoarece nu ar putea acționa și influența un act normativ ieșit definitiv din circuitul legislativ. Suspendarea, prin natura sa, se referă doar la prezent, nu și la trecut. Dreptul la ajutoarele la trecerea în rezervă are caracter temporar: se naște la data trecerii în rezervă și se execută dintr-o dată, și nu prin executări succesive care ar fi guvernate de o lege ulterioară.

24. Pentru toate aceste considerente, autorii excepției solicită a se constata că, după data de 1 iulie 2017, orice act normativ de suspendare a dreptului la ajutoare sau indemnizații la trecerea în rezervă este constituțional numai în măsura în care suspendă un act normativ în vigoare (aflat în dreptul pozitiv), iar sintagmele „dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, indemnizațiilor la ieșirea la pensie...” din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2017 și „nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă” se referă la dispoziții legale din actele normative în vigoare, nu și din cele abrogate.

25. În Dosarul nr. 321D/2019, autorul excepției arată că principiul încrederii în statul de drept implică asigurarea aplicării legilor adoptate în spiritul și litera lor. Acest principiu impune și ca titularii drepturilor recunoscute să nu poată fi împiedicați să se bucure efectiv de acestea pentru perioada în care au fost prevăzute de lege.

26. Se apreciază că, prin adoptarea dispozițiilor legale criticate, dreptul prevăzut de Legea-cadru nr. 284/2010 a devenit doar o obligație lipsită de conținut, ceea ce constituie o îngrădire nelegitimă a exercitării lui, fiind astfel încălcate dispozițiile art. 53 din Constituție.

27. Se consideră, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin art. 16 alin. (1) și art. 44, întrucât creează discriminări față de persoanele care au beneficiat până în anul 2010 de ajutorul prevăzut de lege. Faptul că plata dreptului prevăzut de lege a fost suspendată prin acte succesive timp de 9 ani conduce la transformarea dreptului într-unul teoretic sau iluzoriu, fără ca statul să mai poată invoca o situație economică precară cauzată de criza economică. Astfel, termenul de suspendare de peste 9 ani nu este unul rezonabil și afectează dreptul de proprietate, întrucât dreptul la ajutoarele la trecerea în rezervă reprezintă un bun.

28. Mai mult, contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) și ale art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, ale art. 7 din Declarația universală a drepturilor omului, ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Primului Protocol la Convenție și ale Protocolului nr. 12 la Convenție, printr-o astfel de reglementare, polițiștii pensionari în viață sunt discriminați față de cei care au decedat, având în vedere că normele legale criticate prevăd ipoteza decesului pentru acordarea acestui ajutor.

29. Se susține că dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au obținut hotărâri judecătorești definitive prin care li s-a acordat ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, instanțele au aplicat un tratament diferit pentru situații juridice identice. Criteriul care a stat la baza tratamentului diferit este dat de interpretarea diferită a acelorași acte normative, fără a exista astfel o practică unitară. Or, principiul egalității este consacrat și transpus și în legislația românească, prin Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare. De asemenea, se invocă art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenție, precum și jurisprudența Curții Constituționale și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului. Totodată, în Dosarul nr. 321D/2019, autorul excepției compară situația economică a unor țări din spațiul european din perspectiva deficitului bugetar și a datoriei publice.

30. În dosarele nr. 978D/2019 și nr. 2.930D/2019, în plus, se susține, în esență, că principiul constituțional al independenței justiției apără inclusiv dreptul magistraților la acordarea indemnizației de ieșire la pensie, ca parte integrantă a stabilității financiare a acestora, în aceeași măsură în care apără celelalte garanții ale acestui principiu, dreptul la indemnizația de pensionare prevăzută de art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor fiind instituit în vederea stimulării stabilității în serviciu și a formării unei cariere în magistratură. Noțiunea de „independență a judecătorilor” include nu doar o remunerație adecvată, comparabilă cu prestigiul profesiei și cu scopul responsabilității lor, dar și acordarea altor indemnizații bănești suplimentare salariului, cum ar fi cea cu ocazia încetării carierei profesionale ca urmare a pensionării. Luând în considerare statutul judecătorului, scopul remunerației judecătorilor este atât de a asigura independența, cât și de a compensa în mod parțial restricțiile impuse prin lege. Totodată, cerința asigurării unei remunerații, a unei pensii, respectiv a unei indemnizații de pensionare adecvate pentru judecători este în conexiune nu numai cu principiul independenței judecătorilor, ci și cu cerințele de calificare și competență stabilite, precum și cu interdicțiile impuse acestora, în măsura în care nu se impune respectarea aceluiași statut restrictiv de drepturi altor categorii socioprofesionale. Ca atare, nefiind necesară într-o societate democratică și nici proporțională cu vreo situație, suspendarea repetată și unilaterală a acordării indemnizației de ieșire la pensie a magistraților prin acte normative temporare, dar succesive, fără a se prevedea un termen final de plată predictibil și fără a se invoca o împrejurare extraordinară și insurmontabilă a justificării amânării, ci doar criteriul subiectiv al unui efort bugetar suplimentar, este dată prin abuz de putere și afectează caracterul previzibil al dispozițiilor art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 și implicit substanța acestui drept.

31. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 321D/2019, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, rezumându-se la constatarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a excepției. În dosarele nr. 687D/2019 și nr. 679D/2020, instanța apreciază că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere normelor constituționale invocate, deoarece nu există o obligație constituțională a

legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat, putând dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii prin modificări legislative corespunzătoare. Totodată, dispozițiile criticate nu aduc atingere nici principiului neretroactivității legii civile, deoarece prin lege se poate suspenda exercițiul unui drept atât timp cât prin aceea lege nu se abrogă însăși existența dreptului conferit de legea în vigoare la momentul nașterii acestui drept.

32. **Tribunalul Buzău — Secția I civilă — Completul specializat în litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

33. **Curtea de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

34. **Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât întreaga argumentație a autorilor pornește de la premisa că o lege nu se poate aplica decât atât timp cât este în vigoare, premisă care se dovedește a fi falsă în cazul de față, o lege putând continua să producă efecte asupra situațiilor născute sub imperiul sau chiar ulterior abrogării. De asemenea, nu se poate vorbi despre o încălcare a normelor de tehnică legislativă, atât timp cât dispozițiile legale a căror neconstituționalitate se invocă se referă la efectele în timp pe care norma ce reglementează dreptul în discuție le generează pentru perioada ulterioară abrogării sale, tocmai prin prisma analizării suspendării succesive a exercițiului dreptului. În sensul celor precizate, instanța menționează Decizia nr. 20 din 20 mai 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

35. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, textele de lege pretinse a fi neconstituționale neîncălând niciuna dintre prevederile constituționale invocate.

36. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este întemeiată, având în vedere că în respectarea principiului statului de drept și al previzibilității, predictibilității și clarității legii, norma de drept care înlătură de la aplicare un drept deja stabilit trebuie să fie clară, coerentă, redactată cu suficientă precizie, ceea ce nu regăsim în cauza de față. Deși prin Legea-cadru nr. 153/2017, intrată în vigoare la data de 1 iulie 2017, dreptul la ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu mai este prevăzut, textul criticat pentru neconstituționalitate îl înlătură de la exercitare pentru anul 2018. Lipsa de claritate și coerență legislativă rezidă chiar din faptul că textele criticate înlătură de la aplicare, deși nu în mod expres (prin indicarea textului de lege care reglementa dreptul), o dispoziție legală care este abrogată expres anterior momentului adoptării ordonanței de urgență.

37. **Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile legale criticate nu sunt neconstituționale, în condițiile în care ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale de suplimentare, legiuitorul având libertatea ca în anumite perioade de timp să dispună suspendarea acordării respectivelor drepturi sau neacordarea acestora, sens în care Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant prin deciziile nr. 108 din 14 februarie 2006, nr. 1.250 din 7 octombrie 2010 și nr. 1.658 din 28 decembrie 2010. Astfel, edictarea dispozițiilor legale a căror neconstituționalitate s-a invocat intră în

sfera de legiferare, statul bucurându-se de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea politicilor sale.

38. **Tribunalul Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

39. **Tribunalul Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, în condițiile în care prin actele normative criticate s-a urmărit adaptarea cadrului legal aferent acordării ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu sau la trecerea în rezervă, în raport cu actuala situație economică și politică.

40. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, având în vedere faptul că prin acestea se suspendă doar exercițiul dreptului la ajutoarele litigioase, în timp ce abrogarea Legii-cadru nr. 284/2010 privește însuși dreptul la respectivele ajutoare, în substanța sa. Textele legale criticate vizează efecte viitoare (realizarea plății ajutoarelor) ale unor situații juridice trecute (dreptul la ajutoare născut la trecerea în rezervă), supuse legii în vigoare la data producerii lor, iar din această perspectivă criticile formulate se dovedesc a fi lipsite de fundament. De asemenea, în Dosarul nr. 467D/2020, instanța consideră că, în speță, se mențin considerentele Curții Constituționale din deciziile nr. 326 din 25 iunie 2013, nr. 350 din 23 mai 2019 și Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, așa încât, în raport cu criticile formulate, se impune respingerea excepției de neconstituționalitate. În Dosarul nr. 47D/2020, Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că dispozițiile criticate nu sunt neconstituționale. Acestea se află într-o succesiune legislativă care a consacrat aceeași opțiune a legiuitorului cu privire la valorificarea dreptului la ajutoare, între altele, la trecerea în rezervă. Voința exprimată constant începând din anul 2011, inclusiv prin dispozițiile criticate, este clară în sensul de a nu se acorda aceste ajutoare și, dată fiind continuitatea acestei soluții, ea nu este afectată nici în previzibilitatea ori predictibilitatea ei. Cât privește lipsa de coerență legislativă, caracterul interpretabil al opțiunilor legiuitorului, prin aceea că se înlătură de la exercitare un drept instituit de Legea-cadru nr. 284/2010, abrogată, care nu mai este prevăzut prin legea-cadru de salarizare, în speță, Legea-cadru nr. 153/2017, în aplicarea căreia sunt date ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 90/2017 și nr. 114/2018, instanța apreciază că acestea țin de succesiunea și aplicarea legilor în timp, respectiv, în cazul concret, de resortul instanțelor judecătorești investite în cauzele cu acest obiect.

41. **Tribunalul Brașov — Secția I civilă — Completul specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale** apreciază că dispozițiile art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 nu încalcă textele constituționale invocate, fiind atributul exclusiv al legiuitorului intervenția asupra actelor normative și reglementarea situațiilor care să corespundă nevoilor sociale existente la un moment dat.

42. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

43. **Guvernul**, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 467D/2020, apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate invocată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie, potrivit căreia ajutoarele și indemnizațiile reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, nu au temei constituțional, iar legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora, precum și să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora,

fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală.

44. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, notele scrise depuse, susținerile autorului prezent, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

45. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

46. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în actele de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1035 din 22 decembrie 2016, ale art. 1 și 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2017, ale art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 973 din 7 decembrie 2017, și ale art. 41 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018. Cu privire la sesizarea Curții Constituționale cu dispozițiile art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, în Dosarul nr. 321D/2019, și ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, în dosarele nr. 421D/2019 și nr. 688D/2019, Curtea reține că, deși aceste dispoziții sunt menționate de instanțele care au sesizat Curtea Constituțională în dispozitivele actelor de sesizare, din analiza notelor scrise ale autorilor excepției rezultă cu claritate că aceștia nu au invocat neconstituționalitatea acestor dispoziții, ci ale art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016. De asemenea, analizând notele scrise ale autorilor excepției de neconstituționalitate din toate dosarele, Curtea constată că aceștia critică numai dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015: „*În anul 2016, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.*”;

— Art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016: „*În perioada 1 ianuarie—28 februarie 2017, dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz,*

indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu se aplică.”;

— Art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017: „*Prevederile art. 1 alin. (3)—(5), art. 2—4, art. 5 alin. (2)—(4) și art. 6—11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie—31 decembrie 2017.*”;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017: „*(1) În anul 2018 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”;

— Art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018: „*În perioada 2019—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.*”

47. Curtea observă că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 au fost abrogate prin art. 44 alin. (1) pct. 20 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, iar dispozițiile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 și-au încetat aplicabilitatea. Cu toate acestea, având în vedere cele reținute prin Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauzele în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea va analiza constituționalitatea acestora.

48. Autorii excepției consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept și alin. (5) privind statul român și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 11 alin. (1) și (2) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 41 alin. (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 alin. (1) și (2) privind nivelul de trai, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 115 alin. (6) referitor la delegarea legislativă, art. 124 alin. (1)—(3) privind înfăptuirea justiției, art. 125 alin. (1) referitor la statutul judecătorilor, art. 126 alin. (6) referitor la instanțele judecătorești, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea și art. 146 alin. (1) lit. d) care reglementează atribuția referitoare la excepțiile de neconstituționalitate. De asemenea, se invocă dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010. Totodată, sunt invocate prevederile art. 7 din Declarația universală a drepturilor omului, ale art. 26 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale Primului Protocol la Convenție, privind protecția proprietății, și ale Protocolului nr. 12 la Convenție, privind

interzicerea generală a discriminării, precum și jurisprudența Curții Constituționale și cea a Curții Europene a Drepturilor Omului.

49. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare cu cele din prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 59 din 16 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 360 din 11 mai 2016, Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 9 octombrie 2019, Decizia nr. 715 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 12 ianuarie 2021, Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1091 din 16 noiembrie 2021, Decizia nr. 761 din 9 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2022, Decizia nr. 72 din 24 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 2 iunie 2022, și Decizia nr. 104 din 10 martie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 521 din 26 mai 2022, instanța de contencios constituțional, respingând excepțiile de neconstituționalitate, a statuat că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

50. Astfel, Curtea a observat că dispozițiile de lege criticate fac parte din legi anuale de salarizare a personalului plătit din fonduri publice și prevăd că în anii 2017—2021 nu se acordă ajutoarele sau, după caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă. Textele criticate au caracter general, referindu-se la toate categoriile de ajutoare sau indemnizații prevăzute de lege la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, cum sunt, cu titlu exemplificativ, cele prevăzute de: art. 81 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, art. 69 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, sau art. 73 din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 25 mai 2009. De asemenea, Curtea a reținut că, în speță, este vorba despre ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII: *Familia ocupațională de funcții bugetare „Apărare, ordine publică și siguranță națională”* la Legea-cadru nr. 284/2010, ajutor prevăzut pentru personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu. Însă Legea-cadru nr. 284/2010 a fost abrogată prin art. 44 alin. (1) pct. 9 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. Noua reglementare nu conține nicio dispoziție similară celor din Legea-cadru nr. 284/2010 care instituiau ajutoarele și indemnizațiile. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 a abrogat dispozițiile din ordonanțele de urgență ale Guvernului prin care a fost suspendată plata ajutoarelor și indemnizațiilor în intervalul 2012—2016 inclusiv (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 472 din 8 iulie 2021, precitată, paragrafele 58 și 59).

51. Referitor la critica privind încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, care impune standardele privind calitatea legii, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 60, și Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 9 noiembrie 2020, paragraful 87, Curtea a reiterat statuările sale anterioare prin care a constatat conformitatea cu aceste standarde a actelor normative de suspendare a drepturilor salariale pentru intervalul 2010—2017 (a se vedea Decizia nr. 403 din 6 iunie 2019, precitată, paragrafele 96—98). În aceste decizii, Curtea a reținut că înțelesul normelor de suspendare a plății drepturilor salariale a fost clarificat prin Decizia nr. 16 din 8 iunie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 525 din 15 iulie 2015. Astfel, în interpretarea instanței supreme, voința legiuitorului nu a fost aceea de eliminare a beneficiilor acordate unor categorii socioprofesionale, respectiv de încetare a existenței dreptului la acordarea de ajutoare/indemnizații, ci doar de suspendare a exercițiului acestui drept, precum și faptul că dreptul la pensie și condițiile de pensionare, precum și drepturile care se acordă cu prilejul pensionării sunt cele de la data deschiderii dreptului la pensie, iar nu cele existente în legislație la o dată anterioară, care nu au caracterul unui drept câștigat.

52. Curtea a mai reținut, la paragraful 62 al Deciziei nr. 472 din 8 iulie 2021, că autorii au înțeles greșit semnificația abrogării art. 20 alin. (1) și (2) din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Astfel, urmarea acestei abrogări este previzibilă și clară în sensul că, dacă personalul militar, polițistii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare au trecut în rezervă sau direct în retragere, respectiv raporturile de serviciu au încetat, cu drept la pensie, după 1 iulie 2017, nu mai beneficiază de ajutoarele și indemnizațiile prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010. Totodată, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 235 din 8 martie 2021, paragraful 20, referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, din cauza caracterului imprevizibil al dispozițiilor referitoare la neacordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că „persoanele care se pensionează se supun dispozițiilor legale în vigoare la data deschiderii dreptului la pensie, potrivit principiului *tempus regit actum*” (a se vedea, în același sens, și Decizia nr. 443 din 21 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 29 iulie 2016, paragraful 30, precum și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 6 ianuarie 2021, paragraful 19).

53. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 1 alin. (3) din Constituție, prin Decizia nr. 834 din 17 noiembrie 2020, precitată, paragraful 21, Curtea a arătat că textul constituțional invocat privește valorile supreme ale statului de drept, fiind o reglementare de principiu ce constituie cadrul pe care se grefează toate celelalte norme ale Legii fundamentale. Având în vedere acestea, precum și faptul că ajutoarele ori indemnizațiile la care se referă textele criticate nu fac parte din această categorie a drepturilor fundamentale, Curtea a apreciat că nu se poate reține încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Constituție.

54. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, prin Decizia nr. 189 din 26 mai 2020, precitată, paragraful 91, Curtea a constatat conformitatea cu această normă constituțională a unor dispoziții cu un conținut similar cu cel al dispozițiilor criticate. Astfel, prin Decizia nr. 170 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 22 mai 2015, paragraful 24, și Decizia nr. 334 din 12 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 533 din 17 iulie 2014, paragraful 18, Curtea a reținut că dispozițiile criticate nu retroactivează.

55. Referitor la încălcarea principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, și a principiului nediscriminării, consacrat de art. 14 din Convenție și de Protocolul nr. 12 la aceasta, Curtea a reținut că autorii excepției susțin, în esență, că dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au obținut hotărâri judecătorești definitive, prin care li s-a acordat ajutorul prevăzut de art. 20 din anexa nr. VII la Legea-cadru nr. 284/2010. Având în vedere această critică, Curtea a constatat că susținerea autorilor excepției nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate a textelor de lege criticate, ci vizează, în realitate, aplicarea diferită a legii de către instanțele judecătorești, ceea ce nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale.

56. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 6 august 2018, faptul că legiuitorul a considerat că, în ipoteza încetării raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a decesului angajatului, se aplică dispozițiile legale privind acordarea ajutoarelor sau, după caz, a indemnizațiilor respective nu poate constitui un privilegiu care să conducă la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție și nici nu creează discriminare între categoriile de angajați. Astfel, prin Decizia nr. 192 din 23 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 8 iunie 2017, paragraful 22, Curtea a reținut că, având în vedere această situație obiectiv diferită, prin reglementarea criticată legiuitorul a avut în vedere considerente de protecție socială a familiilor celor decedați.

57. De asemenea, cu privire la susținerea potrivit căreia dispozițiile criticate creează situații juridice discriminatorii față de persoanele care au ieșit la pensie anterior suspendării plății indemnizației/ajutorului, prin Decizia nr. 154 din 27 martie 2018, paragraful 32, Curtea a reținut că aceasta este neîntemeiată, deoarece, în jurisprudența sa constantă, a statuat că situația diferită în care se află cetățenii, în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum*, nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și discriminări (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 18 februarie 2000, Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, sau Decizia nr. 1.541 din 25 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 13 ianuarie 2011). Curtea a constatat că respectarea egalității în drepturi presupune luarea în considerare a tratamentului pe care legea îl prevede față de cei cărora li se aplică, în decursul perioadei în care reglementările sale sunt în vigoare, iar nu în raport cu efectele produse prin reglementările legale anterioare. În consecință, reglementările juridice succesive pot prezenta în mod firesc diferențe determinate de condițiile obiective în care ele au fost adoptate.

58. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 41 din Constituție, prin Decizia nr. 124 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 445 din 27 mai 2020, paragraful 33, invocând jurisprudența sa, Curtea a reținut că, potrivit art. 41 alin. (2) din Constituție, salariații au dreptul la măsuri de protecție socială care privesc: securitatea și sănătatea salariaților, regimul de muncă al femeilor și al tinerilor, instituirea unui salariu minim brut pe țară, repausul săptămânal, concediul de odihnă plătit, prestarea muncii în condiții deosebite sau speciale, formarea profesională, „*precum și în alte situații specifice, stabilite prin lege*”. Prin urmare, nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

59. Referindu-se la compatibilitatea prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul de proprietate, prin Decizia nr. 472 din 8 iulie 2021, paragraful 69, și Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, paragraful 20, Curtea a reiterat că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (a se vedea, spre exemplu, Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23), statul este în măsură să stabilească ce beneficii trebuie plătite angajaților săi din bugetul de stat. Astfel, statul poate dispune introducerea, suspendarea sau încetarea plății unor astfel de beneficii, prin modificări legislative corespunzătoare. În același sens este și Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragrafele 15 și 19, prin care Curtea Europeană a Drepturilor Omului amintește că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „de utilitate publică”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de Convenție este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperatiile „utilității publice”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil.

60. Referitor la critica privind încălcarea art. 47 din Constituție, prin Decizia nr. 366 din 30 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 602 din 26 iulie 2017, paragrafele 23 și 24, Curtea Constituțională a reținut ca relevante considerentele Deciziei nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, în care a constatat că „stabilirea aceluși standard al nivelului de trai care poate fi considerat ca fiind decent trebuie apreciată de la caz la caz, în funcție de o serie de factori conjuncturali. Situația economică a țării, resursele de care dispune statul în vederea atingerii acestui obiectiv, dar și nivelul de dezvoltare al societății, gradul de cultură și civilizație la un anumit moment și modul de organizare a societății reprezintă deopotrivă coordonate care trebuie luate în considerare atunci când se evaluează nivelul «decent» al vieții. În concluzie, aprecierea modului și a măsurii în care statul reușește să ducă la îndeplinire obligația de a asigura un nivel de trai decent trebuie să fie raportată la acești factori, nefiind posibilă stabilirea unui standard fix, imuabil”. Or, în lumina acestor considerente, Curtea a apreciat că dispozițiile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente, în funcție de care nivelul de trai nu poate fi evaluat ca având un standard mai ridicat.

61. Cu privire la invocarea art. 53 din Constituție, prin Decizia nr. 695 din 6 octombrie 2020, precitată, paragraful 21, Curtea a reținut, în esență, că ajutoarele sau indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă nu au temei constituțional, astfel că legiuitorul este liber să dispună cu privire la conținutul, limitele și condițiile de acordare a acestora și, de asemenea, să dispună diminuarea ori chiar încetarea acordării acestora, fără a fi necesară întrunirea condițiilor stabilite de art. 53 din Legea fundamentală. De asemenea, Curtea a arătat că nu există o obligație constituțională a legiuitorului de a reglementa acordarea de ajutoare sau indemnizații la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de serviciu ori la trecerea în rezervă.

62. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 124 alin. (3) din Constituție, Curtea observă că, prin Decizia nr. 557 din 16 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 623 din 17 august 2015,

paragraful 19, și Decizia nr. 59 din 16 februarie 2016, paragraful 20, a reținut că neacordarea indemnizației prevăzute la art. 81 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor nu poate conduce la afectarea statutului constituțional al judecătorilor și procurorilor. Indemnizațiile acordate cu prilejul ieșirii la pensie, retragerii, încetării raporturilor de serviciu ori trecerii în rezervă reprezintă beneficii acordate anumitor categorii

socioprofesionale în virtutea statutului special al acestora, fără a avea însă un temei constituțional.

63. Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

64. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilarie Achim, de Florentin Ștefan și de Ionel Leonard Gheorghe, Ion Florin Lungu și Dănuț Ștefan în dosarele nr. 13.416/3/2017, nr. 36.426/3/2018 și nr. 18.431/3/2018* ale Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, de Aurel Dragu în Dosarul nr. 33.996/3/2018 al Tribunalului Buzău — Secția I civilă — Completul specializat în litigii de muncă și asigurări sociale, de Ioan Dumitru în Dosarul nr. 675/39/2018 al Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ioan Hossu, Lucian Vasile Irimuș și Dorin Vanca, precum și de Nicolae Ionel Bălan, Ilie Chiorean, Dorel Ciuhat, Dorel Costraș, Liviu Cucui, Gheorghe Dolcoș, Daniel Duță, Iulian Galatan, Florin Gruia, Tiberiu Iozsa, Neculai Liuțe, Nicolae Lunca, Vasile Lupse, Vasile Mihalca, Ion Militaru, Vasile Petrule, Vasile Porumb, Ilie Rad, Dănuț Sorinel Șerban, Eugeniu Tancau, Gheorghe Tane, Nicolae Ioan Tănase, Gigi Tepus, Simion Tocanel, Iuliu Țolea, Mihai Vasile și Ioan Zaharia, în dosarele nr. 12.759/3/2018 și nr. 25.766/3/2018 ale Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, de Maria Cecilia Rimili în Dosarul nr. 27/83/2019 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, de Dumitru-Sorin Pantazi, precum și de Chiva Cănjău, Costică Cojoc și Maria Ionescu în dosarele nr. 6.742/118/2017 și nr. 12.746/3/2018 ale Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, de Emil-Doru Cirstoiu, Aurel Cotelea, Gheorghe Damian, Fănică Lepădatu, de Măricel Moldovianu, Ionel-Mircea Mudura, Ilie Stan, Constantin Șchiopu, Adrian Teodorescu și Dragomir Tudor în Dosarul nr. 25.773/3/2018 al Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Ștefan Birceanu, Nicușor Drăgoi, Gheorghe Jucătoru, Gheorghe Marin și Ioan Pătrașcu în Dosarul nr. 32.099/3/2018 al Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, de Petre Roșu, Gheorghe Bărbulescu, Marian Zaharia, Daniel Viorel Bizechi și Radu Dumitru în Dosarul nr. 36.431/3/2018 al Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, de Laurențiu-Eduard Chirea, Eugenia Dospinescu și Niculaie Stroe, de Viorel Amza, Ioan Baligi, Liviu Fetcu, Marian Garaiacu, Vasile-Leonard Glod, Nicolae Horvath, Romeo Livadaru, Lucian Neacșu, Nuta Sindrilariu și Valer Tarta, precum și de Constantin Costel Cristea în dosarele nr. 12.748/3/2018, nr. 1.012/87/2018 și nr. 5.225/3/2018* ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și de Irina Maria Coliban în Dosarul nr. 2.307/62/2019 al Tribunalului Brașov — Secția a I civilă — Completul specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2016 privind unele măsuri pentru salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, ale art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2017 privind unele măsuri bugetare în anul 2017, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, precum și ale art. 41 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Buzău — Secția I civilă — Completul specializat în litigii de muncă și asigurări sociale, Curții de Apel Suceava — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă, Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal, Tribunalului Argeș — Secția pentru conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalului Constanța — Secția de contencios administrativ și fiscal, Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalului Brașov — Secția I civilă — Completul specializat în soluționarea litigiilor de muncă și asigurări sociale și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru aprobarea cantităților de motorină aferente perioadei 1 octombrie 2022—31 decembrie 2022 determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 220.949 din 15.02.2023 al Direcției generale politici agricole, precum și prevederile art. 9 alin. (3) și (5) și art. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă cantitățile de motorină determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, aferente perioadei 1 octombrie 2022—31 decembrie 2022, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare.

Art. 2. — Cantitățile totale de motorină prevăzute la art. 1 sunt de 86.860.324,448 litri, valoarea totală a ajutorului de stat aferent este de 141.582.382,00 lei și sunt cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

București, 15 februarie 2023.
Nr. 62.

ANEXĂ

Cantitățile de motorină aferente perioadei 1 octombrie 2022—31 decembrie 2022 determinate la plată și nedecontate de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, ce beneficiază de ajutor de stat acordat sub formă de rambursare

Nr. crt.	Specificare	Cantitatea de motorină determinată pentru plata ajutorului de stat (litri)	Valoarea ajutorului de stat rotunjit, fără subdiviziuni (*) (lei)
Total, din care:		86.860.324,448	141.582.382,00
1.	Sectorul vegetal	74.644.378,489	121.670.335,00
2.	Sectorul zootehnic	10.620.925,692	17.312.161,00
3.	Sectorul îmbunătățiri funciare	1.595.020,267	2.599.886,00

(*) Conform prevederilor art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.174/2014 privind instituirea unei scheme de ajutor de stat pentru reducerea accizei la motorina utilizată în agricultură, cu modificările și completările ulterioare.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe trimestrul I din anul 2023 al Inspectoratului de Stat
pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR**

Având în vedere Referatul Direcției economice nr. 372/1.821 din 8.02.2023, prin care se propune spre aprobare bugetul de venituri și cheltuieli pe trimestrul I din anul 2023 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR,

în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, ale art. XXVII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și modificarea și completarea unor acte normative, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2011 privind înființarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 18/2012, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 4 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.088/2011 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe trimestrul I din anul 2023 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR, care funcționează în subordinea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și care se finanțează din venituri proprii, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Defalcarea pe trimestrul I din anul 2023 a indicatorilor prevăzuți în bugetul de venituri și cheltuieli al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR se aprobă de către consiliul de conducere al acestuia.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli pe trimestrul I din anul 2023 al Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR reprezintă limite maxime și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea ministrului transporturilor și infrastructurii.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR poate efectua cheltuieli proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,

Sorin Mihai Grindeanu

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe trimestrul I din anul 2023 pentru Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier — ISCTR

— mii lei —

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2023
A	B	C	D	1
00.01	10		VENITURI PROPRII TOTAL VENITURI	26.023,00
00.02			I. VENITURI CURENTE	15.175,00
29.00			C. VENITURI NEFISCALE	15.175,00
30.10			C1.VENITURI DIN PROPRIETATE	
31.10			VENITURI DIN DOBÂNZI	
	03		Alte venituri din dobânzi	
33.00	10		C2.VÂNZĂRI DE BUNURI ȘI SERVICII	15.175,00
33.10			VENITURI DIN PRESTĂRI DE SERVICII ȘI ALTE ACTIVITĂȚI	12.175,00
	50		Alte venituri din prestări de servicii și alte activități	12.175,00
35.10			AMENZI, PENALITĂȚI ȘI CONFISCĂRI	3.000,00
	50		Alte amenzi, penalități și confiscări	3.000,00
40.10			III. OPERAȚIUNI FINANCIARE	10.848,00
	15		Sume utilizate din excedentul anului precedent pentru efectuarea de cheltuieli	10.848,00
84.10	50		CHELTUIELI TOTAL	
			I. Credite de angajament	26.023,00
			II. Credite bugetare	26.023,00
01			CHELTUIELI CURENTE	
			I. Credite de angajament	22.972,00
			II. Credite bugetare	22.972,00
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL	
			I. Credite de angajament	12.385,00
			II. Credite bugetare	12.385,00
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	
			I. Credite de angajament	11.485,00
			II. Credite bugetare	11.485,00
		01	Salarii de bază	
			I. Credite de angajament	9.283,00
			II. Credite bugetare	9.283,00
		05	Sporuri pentru condiții de muncă	
			I. Credite de angajament	695,00
			II. Credite bugetare	695,00
		06	Alte sporuri	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		12	Indemnizații plătite unor persoane din afara unității	
			I. Credite de angajament	42,00
			II. Credite bugetare	42,00
		13	Drepturi de delegare	
			I. Credite de angajament	879,00
			II. Credite bugetare	879,00
		17	Indemnizații de hrană	
			I. Credite de angajament	476,00
			II. Credite bugetare	476,00
		30	Alte drepturi salariale în bani	
			I. Credite de angajament	110,00
			II. Credite bugetare	110,00
	10.02		Cheltuieli salariale în natură	
			I. Credite de angajament	663,00
			II. Credite bugetare	663,00
		06	Vouchere de vacanță	
			I. Credite de angajament	663,00
			II. Credite bugetare	663,00
	10.03		Contribuții	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2023
A	B	C	D	1
			I. Credite de angajament	237,00
			II. Credite bugetare	237,00
		07	Contribuția asiguratorie pentru muncă	
			I. Credite de angajament	237,00
			II. Credite bugetare	237,00
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII	
			I. Credite de angajament	10.424,00
			II. Credite bugetare	10.424,00
	20.01		Bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	5.852,00
			II. Credite bugetare	5.852,00
		01	Furnituri de birou	
			I. Credite de angajament	537,00
			II. Credite bugetare	537,00
		02	Materiale pentru curățenie	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		03	Încălzit, iluminat și forță motrică	
			I. Credite de angajament	125,00
			II. Credite bugetare	125,00
		04	Apă, canal și salubritate	
			I. Credite de angajament	10,00
			II. Credite bugetare	10,00
		05	Carburanți și lubrifianți	
			I. Credite de angajament	1.040,00
			II. Credite bugetare	1.040,00
		06	Piese de schimb	
			I. Credite de angajament	40,00
			II. Credite bugetare	40,00
		07	Transport	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	
			I. Credite de angajament	548,00
			II. Credite bugetare	548,00
		09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	
			I. Credite de angajament	423,00
			II. Credite bugetare	423,00
		30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	
			I. Credite de angajament	3.129,00
			II. Credite bugetare	3.129,00
	20.02		Reparații curente	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
	20.04		Medicamente și materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		01	Medicamente	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		02	Materiale sanitare	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	
			I. Credite de angajament	1.620,00
			II. Credite bugetare	1.620,00
		01	Uniforme și echipament	
			I. Credite de angajament	180,00
			II. Credite bugetare	180,00
		03	Lenjerie și accesorii de pat	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		30	Alte obiecte de inventar	

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2023
A	B	C	D	1
			I. Credite de angajament	1.440,00
			II. Credite bugetare	1.440,00
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	136,00
			II. Credite bugetare	136,00
		01	Deplasări interne, detașări, transferări	
			I. Credite de angajament	21,00
			II. Credite bugetare	21,00
		02	Deplasări în străinătate	
			I. Credite de angajament	115,00
			II. Credite bugetare	115,00
	20.11		Cărți, publicații și materiale documentare	
			I. Credite de angajament	6,00
			II. Credite bugetare	6,00
	20.12		Consultanță și expertiză	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
	20.13		Pregătire profesională	
			I. Credite de angajament	130,00
			II. Credite bugetare	130,00
	20.14		Protecția muncii	
			I. Credite de angajament	57,00
			II. Credite bugetare	57,00
	20.25		Cheltuieli judiciare și extrajudiciare derivate din acțiuni în reprezentarea intereselor statului, potrivit dispozițiilor legale	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
	20.30		Alte cheltuieli	
			I. Credite de angajament	2.623,00
			II. Credite bugetare	2.623,00
		01	Reclamă și publicitate	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		02	Protocol și reprezentare	
			I. Credite de angajament	65,00
			II. Credite bugetare	65,00
		03	Prime de asigurare non-viață	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		04	Chirii	
			I. Credite de angajament	1.800,00
			II. Credite bugetare	1.800,00
		07	Fondul Președintelui/Fondul conducătorului instituției publice	
			I. Credite de angajament	4,00
			II. Credite bugetare	4,00
		30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	
			I. Credite de angajament	754,00
			II. Credite bugetare	754,00
57			Titlul IX. ASISTENȚĂ SOCIALĂ	
			I. Credite de angajament	25,00
			II. Credite bugetare	25,00
	57.02		Ajutoare sociale	
			I. Credite de angajament	25,00
			II. Credite bugetare	25,00
		01	Ajutoare sociale în numerar	
			I. Credite de angajament	25,00
			II. Credite bugetare	25,00
		03	Tichete de creșă și tichete sociale pentru grădiniță	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
59			Titlul XI. ALTE CHELTUIELI	
			I. Credite de angajament	138,00
			II. Credite bugetare	138,00

- mii lei -

Cap./ Titlu	Subcap. Articol	Paragraf Alineat	Denumirea indicatorilor	Program 2023
A	B	C	D	1
	59.40		Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	
			I. Credite de angajament	138,00
			II. Credite bugetare	138,00
	59.42		Indemnizații acordate părinților pentru supravegherea copiilor pe perioada închiderii temporare a unităților de învățământ	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
			CHELTUIELI DE CAPITAL	
			I. Credite de angajament	3.051,00
			II. Credite bugetare	3.051,00
71			Titlul XV. ACTIVE NEFINANCIARE	
			I. Credite de angajament	3.051,00
			II. Credite bugetare	3.051,00
	71.01		Active fixe	
			I. Credite de angajament	3.051,00
			II. Credite bugetare	3.051,00
		01	Construcții	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	
		02	Mașini, echipamente și mijloace de transport	
			I. Credite de angajament	706,00
			II. Credite bugetare	706,00
		03	Mobilier, aparatură birotică și alte active corporale	
			I. Credite de angajament	7,00
			II. Credite bugetare	7,00
		30	Alte active fixe	
			I. Credite de angajament	2.338,00
			II. Credite bugetare	2.338,00
	71.03		Reparații capitale aferente activelor fixe	
			I. Credite de angajament	
			II. Credite bugetare	

Date de fundamentare a cheltuielilor de personal în bugetul de venituri și cheltuieli pe trimestrul I din anul 2023:

- 1) Număr mediu de personal: 457 persoane;
- 2) Câștigul mediu brut lunar: 7.615 lei/salariat;
- 3) În câștigul mediu brut lunar de la punctul 2) nu este cuprinsă suma destinată indemnizației plătite unor persoane din afara unității (42 mii lei), suma destinată plății conducătorului unității (suma de 36 mii lei), suma destinată plății hotărârilor judecătorești (suma de 110 mii lei) precum și suma destinată plății indemnizației de delegare (suma de 879 mii lei).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

